

Úvod

Cesta domů

Je květen 1945. Odd Nansen sedí na sluncem zalité terase lázeňského střediska v jihošvédském městě Ramlösa. Kolem něho skupinka Norů, zachráněných z koncentračního tábora, kteří si rovněž užívají jarní idyly. Jsou jako on na cestě domů do Norska. Tzv. Bílé autobusy švédského Červeného kříže je před pár dny přivezly z Neuengamme u Hamburku. Muži mohli konečně odložit své špinavé, pruhované vězeňské hadry, následovalo odvšivení a koupel. Jejich oblečení bylo ihned spáleno. Nansen má u sebe navíc jeden nade vše vzácný poklad, který si vezl z tábora. Po celou dobu věznění si psal deník, do kterého kreslil a zapisoval své zážitky. Tyto zápisky ukryl v dřevěných dutých prkýnkách, které sloužily na krájení chleba. On i jeho kamarádi se postarali o to, aby dřevěné schránky neskončily v plamenech.

Psát si deník měl Odd Nansen ve zvyku již od mládí. Byl to jeho způsob, jak uchovat vzpomínky a rozvíjet své úvahy. Tento zvyk se ukázal být obzvlášť cenným v extrémních podmínkách, ve kterých se za války se svými spoluvězni ocitl.

Všichni jsou ve velikém napětí. V Dánsku se Němci vzdali bez boje.